

НѢКОЛКО РѢЧИ

ВЪРХУ ВСЕМІРНАЖ ПОВѢСТНОСТЬ.

Упрѣдѣленіе Повѣстности.

Рѣчь та *повѣстность* на българскы языкѣ съотвѣтствува съ рѣчь тѣхъ *исторіа*, коуж то сички тѣ почти Европѣйскы языци сѣхъ приѣмнѣли отъ грѣцкажъ мнимѣхъ първобытнѣхъ рѣчь *історіа*; мнимѣхъ първобытнѣхъ казваме, зашто то нейный коренъ слогъ е *іст* кому кату сѣхъ прибави изгубена та дигама **Ѣ** става **Ѣ-іст=іст**, равно съ нашажъ първобытнѣхъ рѣчь *вѣсть*, коя значи: *вѣданіе, извѣстіе, знаніе*.

Ные на нашъ българскы языкѣ имаме и глаголь *вѣдѣж* или *вѣдаж*, *вѣдаіамъ*, *вѣдамъ* и съкратено *вѣмъ*, кой значи: *знаѣж*, имамъ знаніе, вѣсть, вѣданіе отъ нѣшто си.

На Самскрытъ и Зандскы языкѣ исто сѣхъ находи тая рѣчь *вѣста* или *вѣда*, коя значи: *вѣданіе, знаніе точно*. Най-стара та самскрыта свѣята книга носи имя *Вѣда* мн. *Вѣди*, коя сѣхъ тѣхъ кува отъ учены тѣхъ имѣ: *вѣданіе, знаніе*. А на Зандскы языкѣ Заратовы тѣхъ книги носѣжъ имя *Занд-авѣста* и *авѣста* значи *узнато, упрѣдѣлено, извѣстено* или *увѣстено* нѣшто. Послѣ имя на самскрытъ языкѣ и рѣчь *авѣстита* или *авѣстана* сѣхъ въ истое значеніе. Една же отъ богослужебны тѣхъ Зандскы книги носи имя *Іасна* или *Изіасне*, коуж тѣхъ куважъ учены тѣхъ: *изіасненіе камъ Бога*.

На това основаніе ные прѣдпочетохмы, въ нашъ българскы языкѣ, нашажъ тѣхъ чистобългарскѣхъ рѣчь *повѣстность* вмѣсту приправенѣхъ тѣхъ отъ Грѣцы тѣхъ *історіа*-исторія. Защото нашый языкѣ нѣма никакѣхъ си нуждѣхъ да заѣма чюдзы рѣчы отъ другы языцы имѣюшъ въ избыдность свои си и можѣшъ да зѣми отъ маткѣхъ тѣхъ си самскрытаго и Зандскаго языка, и удобенѣхъ сѣхъшъ да стваря новы по потрѣбѣхъ тѣхъ си; а нѣ да заѣма створены тѣхъ и прикроены тѣхъ отъ грѣцкаго языка свои рѣчы кому ги е нѣкогашъ той далъ!

Сама та убо рѣчь *повѣстность* значи *вѣсти, знанія, извѣстія*, кои то чловѣкъ е събралъ отъ начѣла поавленія си на свѣта и събира іоште до днѣсь.